

T.B.M.M.

CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih: 3.4.2015
Sayı: 1718

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye'de sosyal yapının bozulmasına yol açan sorunların tespiti, nedenleri ve sorunlara yeni ve kalıcı çözüm önerileri getirilmesi amacıyla Anayasanın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ederim.

Kadir Tosun İSTANBUL

Pekik Arslanlar
Halep MV

Ali Rıza Öztürk
Mersin MV.

Ali Haydar ÖNER
İsparta MV.

Hüseyin
Hölyar Arslan
İzmir MV

Haluk Eğirdogan

İstanbul MV

Haydar AKAR
Kocaeli MV

Dr. M. Sezgin TANRIKULU
İstanbul Milletvekili

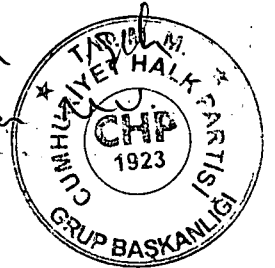
Yell Ağbaba
Malatya MV.

İhsan ÖRKES
İstanbul MV

Gürkut AKAR
Antalya MV

Muhammed
Erdoğan

İhsan KALKANIAN
Samsun

GEREKÇE

Türkiye'de 2002-2015 Yılları arasında depresyon, boşanma, intihar, suçluluk oranları ve kadına şiddet istatistikleri sürekli olarak artmaktadır.

Depresyon araştırmalarına göre Türkiye'de her dört kişiden biri depresyondadır. İş kaybı, maddi sıkıntılar, yoksulluk gibi ekonomik etkenler de depresyonun yaygınlaşmasına yol açmaktadır. Türkiye'de antidepresan ilaç kullanımı 2012'den bu yana 26 milyona ulaşmıştır.

Türkiye'de 2012'de boşanma hızı nüfus artış hızını geçmiştir. Kaba boşanma hızı 2001'de yüzde 1.35 iken, 2013'te yüzde 1.65'e yükselmiştir. Yaklaşık her beş evlilikten biri boşanmayla sonuçlanmaktadır.

Türkiye'de son on yılda 25 binden fazla kişi intihar ederek can vermiştir. 2013'te intihar ederek ölenlerin sayısı 3 bin 189 olmuştur. İntihar eden her dört kişiden birinin 15-24 yaş aralığında olması daha da kaygı verici bir durumdur.

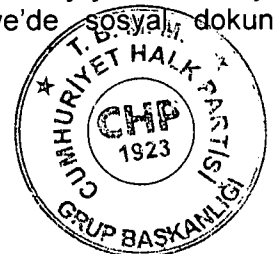
Son dönemde Türkiye'de en çok işlenen suçlar arasında hırsızlık, dolandırıcılık ve yaralama yer almaktadır. Kapkaççılık suçu işleyenlerin oranı 2003'te yüzde 1.2 iken, 2012'de yüzde 3.6'ya yükselmiştir. Şantaj, yaralama, cinsel taciz ve gasp gibi suçları işleyenlerin oranı 2006'da yüzde 1.2 iken, 2012'de yüzde 3.8'e çıkmıştır.

AKP Hükümetleri döneminde kadına yönelik şiddet yüzde 1400 oranında artmıştır. Kadınlar namus, töre gibi sebeplerle yakınları tarafından öldürülmektedir. Her on kadından dördü hayatlarında en az bir kez fiziksel şiddete uğradığını söylemektedir.

Türkiye'de yanlış eğitim-öğretim politikaları, bilimsel görüş ve bakış açısından uzaklaşma, bireyin ve ailenin zorluklar karşısında daha az çözüm üretebilmesi sonucunu doğurmuştur. Bunun yanı sıra, son 12 yılda ısrarla uygulanan ekonomik politikalar sonucunda taşeron işçilik ve atipik istihdam türleri yaygınlaşmış, güvencesiz istihdam birçok sektörde norm haline gelmiştir. İş güvencesinin ve örgütlülüğün büyük oranda ortadan kalkması, bireyin zorlu piyasa koşullarında var olabilmek için mücadele etmek zorunda kalmasına yol açmıştır.

Depresyon, boşanma, intihar ve suçluluk oranlarındaki artışın temelinde bireyin aile ve aile dışı kurumsal aktörler tarafından yeterli eğitim-öğretime tabi tutulmamasının yanı sıra, gelecek konusunda belirsizliğin artması ve bireylere kendilerini gerçekleştirme imkanını sağlayacak çağdaş sosyal politikalarının geliştirilmemesi yatmaktadır. Başta hükümet yetkilileri olmak üzere, kamuoyunu belirleme gücüne sahip aktörlerin 'kadın-erkek eşitliğine inanmadığını' ısrarla belirtmeleri ve kadına şiddet konusunda gerekli yasal ve idari tedbirleri almaktan kaçınmaları kadına şiddetin giderek artan bir probleme dönüşmesine neden olmaktadır. Dolayısıyla yaklaşık her beş evlilikten birinin boşanma ile sonuçlandığı, kadına yönelik şiddetin yüzde 1400 arttığı, son on yılda 25 binden fazla kişi intihar ederek can verdiği, 2005'ten itibaren hırsızlık, dolandırıcılık ve yaralama suçlarında çok ciddi artışların yaşandığı Türkiye'de sağlıklı birey ve ailenin yetiştiğini öne süremeyiz.

Küreselleşmenin olumsuz yönlerinden bireysel çıkarıcılık, artan yaşamsal konfor isteği, Türkiye'nin sosyal yapısını tehdit etmektedir. AKP Hükümetinin (2002-2015) ekonomi politikaları ile, toplumda, daha fazla tüketen, daha fazla para kazanmaya ve daha fazla mal biriktirmeye çalışan ekonomik davranış biçimleri kabul görmüştür. Bu anlayış ve bu anlayışa bağlı ekonomik davranış biçimleri etkisini güçlendirerek Türkiye'de sosyal dokunun bozulmasını hızlandıran unsur olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu noktada Türkiye'nin sosyal dokusunun bozulmasının önlenmesi için eğitimin bilimselleşmesi gerekmektedir. Eğitim müfredatına yerleşim yerlerine göre entegrasyon, kültürel, inançsal, kimliksel farklılıklar ile bir arada yaşama derslerinin eklenmesi faydalı olacaktır. İlköğretim çağından itibaren öğrencilere üretim-tüketim-yatırım-tasarruf olgularının ders olarak okutulması gerekmektedir.

Türkiye'de toplumun aile yapısı ve sosyal dokusunu bozan unsurların tespit edilerek aile yapısı ve sosyal dokunun korunması için gerekli tedbirlerin alınması amacıyla Meclis Araştırması açılması elzemdir.

